

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 7Csp/79/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623202784
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Gajdošová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2024:7623202784.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/79/2023

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Vladimírou Gajdošovou, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 83 104 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/XX, B., zast.: JUDr. Hedviga Gallová, advokátka, so sídlom Račianska 66, Bratislava - Rača, o zaplatenie 2 735,98 eur s príslušenstvom

rozhodol:

7Csp/79/2023

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 879,20 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 879,20 eur od 8.12.2018 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

III. Žalobcovi priznávam proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,74 %.

odôvodnenie:

7Csp/79/2023

1. Žalobca sa žalobou doručitou Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 18.5.2023 postúpenou tunajšiemu súdu domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny v sume 1 946,90 eur, zmluvných úrokov vo výške 789,08 eur, zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 946,90 eur od 8.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil, tým, že Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 20.12.2018 Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 1469410925 spolu s jej príslušenstvom. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 9.1.2014 Zmluvu o splátkovom úvere č. 1469410925, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 2 000 eur v prospech žalovaného oproti povinnosti žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky podľa zmluvy. Právny predchodca žalobcu si svoje

zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej zmluvy splnil riadne a včas a žalovanému dňa 9.1.2014 pri platne uzavretej zmluve poskytol prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 2 000 eur. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaný splatil záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené vo výpise z úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce im zo zmluvy riadne a včas nesplnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 13.8.2015. Výzva na úhradu dlžnej (Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) sumy je písomnou výzvou banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaný si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok do dnešného dňa nesplnil. Žalobca umožnil žalovanému splácať úver v mesačných splátkach. Medzi žalobcom a žalovaným bolo dňa 21.1.2016 dojednané uznanie dlhu, uzatvorené v zmysle § 558 zákona č. 40/1964/ Zb. Občianskeho zákonníka, súčasťou ktorého je vyhlásenie žalovaného, ktorí záväzok voči veriteľovi v celom rozsahu uzná čo do jeho výšky, ako aj do právneho dôvodu. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Zmluvnými stranami bola dojednaná úroková sadzba vo výške 5% ročne. Žalobca si uplatňuje aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v súlade s Produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery, vznikol žalobcovi nárok na dohodnuté zmluvné úroky a aj na úroky z omeškania, vyplývajúce zo zákona. V súlade s výpisom z úveru sa žalobca domáha zaplata sumy vo výške 2 735,98 eur pozostávajúcej z nezaplatených častí dlžnej istiny vo výške 1 946,90 eur a z príslušenstva v podobe nezaplatených zmluvných úrokov vo výške 789,09 eur, t.j. v sume zodpovedajúcej výške akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný zaplatil ako cenu peňazí po odpočítaní úhrad. Žalobca si od žalovaného zároveň nárokuje úhradu zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od dátumu poslednej platby vykonanej žalovaným. Celková čiastka spojená s úverom (suma, ktorú má žalovaný zaplatiť) predstavuje sumu vo výške 3 856,79 eur, z toho suma poskytnutej istiny (výška úveru) predstavuje sumu vo výške 2 000 eur, z ktorej žalovaný uhradil sumu 53,10 eur a suma zmluvných úrokov vo výške 1 856,76 eur, z ktorej žalovaný uhradil sumu 1 067,70 eur.

3. Okresný súd Spišská Nová Ves vydal dňa 19.6.2023 vo veci platobný rozkaz č. k. 11Csp/74/2023-56, ktorý žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1 946,90 eur, zmluvný úrok 789,08 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 946,90 eur od 8.12.2018 do zaplata alebo podať odpor voči platobnému rozkazu.

4. Žalovaný proti platobnému rozkazu podal dňa 30.8.2023 odpor, v ktorom uviedol, že zmluva o úvere nemá náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, najmä ročnú úrokovú sadzbu banky, celkovú čiastku úveru a rozpis splátok. V odôvodnení spochybnil výšku ročnej úrokovej sadzby banky vo výške 24,50%, ktorá podľa jeho názoru presahuje dvojnásobok priemerných úrokových mier úverov poskytovaných bankami a uverejnených NBS pri nových obchodoch v roku 2014. Dôvodil, že v januári 2014 bola priemerná miera úrokov pri nových obchodoch v spotrebiteľských úveroch platná pre domácnosti pre obdobie nad 5 rokov vo výške 12,92% a keďže najvyššia prípustná miera nesmie prekročiť dvojnásobok miery, tzn. v danom prípade 25,84% je zrejme, že úroková sadzba uvedená v zmluve (24,50%) túto mieru prekročila. Navyiac si poskytovateľ úveru nesplnil ani svoje povinnosti vyplývajúce z ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. a neoboznámil riadne spôsob výpočtu úrokovej sadzby, preto z uvedeného dôvodu je potrebné považovať tento právny úkon za neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi. V zmluve nie je uvedená ani celková čiastka úveru, iba celková výška nákladov 1 856,78 eur, pričom 57,29 eur splátka s poistením násobená 72 splátkami predstavuje sumu 4 124,88 eur, čo po odrátaní sumy 2 000 eur poskytnutého úveru predstavuje navýšenie 2 124,88 eur. Ďalšou namietanou náležitosťou bol rozpis splátky v súlade s § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Mal za to, že tieto chýbajúce náležitosti je potrebné sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.. V závere spochybnil aj výšku žalovanej sumy bez toho, aby vedel uviesť akú sumu z tejto pôžičky zaplatil a mal za to, že dodávateľ pri uzatváraní zmluvy využíval nekalú prax, keď neuvádzal skutočné celkové náklady, o ktoré sa navýšil poskytnutý úver. Navrhol platobný rozkaz zrušiť a vo veci nariadiť pojednávanie na vecne a miestne príslušnom súde.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu zo dňa 22.9.2023 rozporoval tvrdenia žalovaného o nesprávnej výške ročnej úrokovej sadzby 24,50%, ktoré považoval za zmatečné a nedôvodné namietajúc, akým spôsobom mohla úroková sadzba uvedená v zmluve vo výške 24,50% prekročiť najvyššiu prípustnú

mieru 25,84%. Nesúhlasil ani s argumentáciou žalovaného, že úver má byť bezúročný a bepoplatkový, nakoľko v prípade celkovej čiastky úveru zákon neuvádza, že táto musí byť v úverovej zmluve vyjadrená číselne. Z obsahu zmluvy vyplýva, že celková čiastka úveru bola zadefinovaná ako súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, čo podľa jeho názoru je v súlade s § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Spochybnil výpočet celkovej výšky nákladov úveru žalovaným argumentujúc, že žalovaný neprepočítal celkovú výšku úveru na základe splátok, pretože ak by to tak spravil, tak by mu vyšla presná suma, nakoľko posledná splátka je v nižšej sume, ako bola mesačná splátka úveru. Banka pred poslednou celou splátkou zasiela žalovanému (dlžníkovi) informáciu o výške poslednej splátky z dôvodu, že bankový systém je nastavený na dobu splácania v rokoch, pričom samotná žalovaný si v žiadosti má možnosť zvoliť výšku úveru ako aj dobu splácania úveru v rokoch a z dôvodu, že výška mesačnej splátky (bez poistenia) je zaokrúhľovaná na celé eurá. Do celkovej výšky nákladov sa s poukazom na 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy sa započítava poistné len v prípade, ak bolo poistenie úveru podmienené získaním úveru. Z obsahu úverovej zmluvy vyplýva, že žalovaný si dobrovoľne, slobodne a bez nátlaku zvolil aj základný súbor poistenia schopnosti splácať úver, pričom mesačná splátka tohto poistenia predstavovala sumu 3,29 eur. Z uvedeného dôvodu sa poistenie nezapočítava do celkovej výšky nákladov úveru. Výška mesačnej splátky započítanej do celkových nákladov úveru predstavuje sumu 54 eur. Celková čiastka úveru tak predstavuje súčet výšky úveru 2 000 eur a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom 1 856,78 eur, teda spolu 3 856,78 eur. Celkový počet splátok bol dohodnutý v počte 72, výška mesačnej splátky 54 eur krát počet splátok sa rovná sume 3 834 eur, pričom posledná ponížená splátka je vo výške 22,78 eur, čo v súčte predstavuje sumu 3 856,78 eur. Po odpočítaní sumy poskytnutého úveru 2 000 eur od celkovej čiastky úveru 3 856,78 eur, predstavuje celková výška nákladov sumu 1 856,78 eur, preto je celková výška nákladov uvedená v úverovej zmluve správna. K absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej nemožno od veriteľa žiadať, aby v úverových zmluvách uvádzal presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok na istinu, úrok a poplatky.

6. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na dôvodoch odporu a na jeho petite.

7. Okresný súd Spišská Nová Ves postúpil vec dňa 30.10.2023 na základe námietky miestnej príslušnosti vznesenej žalovaným v odpore na tunajší súd.

8. Na prejednanie sporu nariadil súd 19.6.2024 pojednávanie. Žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčasť písomne ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 11.6.2024 pričom súhlasili, aby súd pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti. Právna zástupkyňa žalovaného podaním doručeným súdu 18.6.2024 ospravedlnila svoju neúčasť a neúčasť žalobcu z dôvodu kolízie pojednávania a hospodárnosti konania s tým, že žalovaný súhlasí s konaním a rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Zotrvala na svojej doterajšej argumentácii a navyiac namietla aktívnu legitimitáciu žalobcu z dôvodu, že tento v konaní nepreukázal doručenie oznámenia o spoplatnení dlžnej sumy úveru zo dňa 28.7.2015 žalovanému, teda, že sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a teda nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky a tento úkon je možné považovať za neplatný, čo má za následok neplatné postúpenie pohľadávky na postupníka.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu v hmotnoprávnom postavení veriteľa uzatvoril dňa 9.1.2014 so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere dostupná pôžička č. 1469410925, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 2 000 eur. Žalovaný sa ho zaviazal splatiť v 72 mesačných splátkach po 57,29 eur (vrátane poistného), počnúc 25.2.2014 a potom vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 24,50 %, termín konečnej splatnosti ku dňu 25.1.2020, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 27,43 %, priemerná hodnota RPMN 19,35 %, celková výška nákladov 1 856,78 eur. Úver bol dohodnutý s poistením schopnosti splácať úver – základný súbor poistenia. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

11. Žalovaný k dnešnému dňu z poskytnutého úveru vyčerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2 000 eur z poskytnutého úveru, pričom do zosplatnenia uhradil spolu 1 120,80 eur, z toho na istinu sumu 53,10 eur, a na úroky 1 067,70 eur.

12. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 28.7.2015 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 279,39 eur pozostávajúcej z omeškanej splátky v sume 278,24 eur a poplatkov v sume 1,15 eur s upozornením, že v prípade ak nedôjde k úhrade uvedenej dlžnej sumy banka je oprávnená využiť ust. § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení zmluvy o úvere a Obchodných podmienok a žiadať od neho úhradu celej úverovej pohľadávky.

13. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13.8.2015 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému zosplatnenie celého úveru a vyzval ho na jeho úhradu v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzva sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila dňa 9.9.2015 s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

14. Z Uznania dlhu z 21.1.2016 bolo zistené, že žalovaný na samostatnej listine uznal dlh voči právnenému predchodcovi žalobcu vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. 1469410925 vo výške 2 384,07 eur, ktorý sa stal splatným dňa 13.8.2015. Uznal dlh čo do dôvodu a výšky a zároveň sa zaviazal dlh v celom rozsahu splatiť, a to aj zmluvnými úrokmi z istiny vo výške 24,50 % p.a. odo dňa uznania dlhu do zaplatenia a úroky z omeškania z istiny vo výške 5,25 % p.a. odo dňa uznania dlhu do zaplatenia.

15. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. III/2018 uzavretej 20.12.2018 medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom vyplýva, že ňou mali byť v zmysle čl. II. bod 1 zmluvy postúpené pohľadávky špecifikované v Prílohe č. 1, a to so všetkým príslušenstvom. V zmysle čl. XIII. bod 1 zmluva o postúpení pohľadávok nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami (dňa 20.12.2018).

16. Právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu žalovanému oznámením zo dňa 2.1.2019.

17. Žalobca predžalobnou výzvou zo dňa 27.9.2022 vyzval žalovaného na splnenie dlhu z úverovej pohľadávky v lehote do 5 kalendárnych dní a upozornil ho, že v opačnom prípade bude nútený iniciovať súdne konanie.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 1 ods. 1 veta prvá nar. vl. č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov

27. Podľa §1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinnom v čase uzavretia zmlúv (ďalej len „citované nariadenie“), ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

28. Podľa § 1a ods. 4 citovaného nariadenia, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

29. Podľa § 151 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

30. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. OZ, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

31. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden

z účastníkov konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo205/2009). Súd je povinný zisťovať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorej úhrada je predmetom sporu. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je, alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že mu uplatnený nárok patrí (žalobca), v skutočnosti nie je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je povinný plniť (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004, uverejnený v periodiku Zo súdnej praxe č. 46/2008). Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní je dôvodom na zamietnutie žaloby (por. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. februára 2015, sp. zn. 4 Obdo 7/2014). Súd sa pri posudzovaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, so zreteľom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu strán, v ktorom žalovaný ako spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu, medzi iným tiež i pred nepriaznivými dôsledkami dispozície s pohľadávkou voči nemu, sústredil na otázku platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, od ktorej žalobca uplatnený nárok odvíjal. V tejto súvislosti mimo všeobecných kritérií platnosti tohto právneho úkonu skúmal tiež, či vyhovuje i osobitným požiadavkám, vzťahujúcich sa na postúpenie bankovej pohľadávky; v tomto postupe aplikoval ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov.

32. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „ZoB“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Úlohou súdu bolo posúdiť, či predmetom postúpenia bol už zosplatnený úver a či tento úver bol zosplatnený platne. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách mohla banka postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná. Právo na zosplatnenie úveru má veriteľ podľa § 565 OZ za splnenia podmienok 1/možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, 2/ dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti a 3/ veriteľ požiadala dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V spotrebiteľských zmluvách k tomu pristupujú podľa § 53 ods. 9 OZ ďalšie dve podmienky, a to 1/ veriteľ má právo na tzv. stratu výhody splátok (možnosť požadovať zaplatenie celého dlhu naraz pred jeho konečnou splatnosťou) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a 2/ veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ide o kumulatívne podmienky bez splnenia ktorých je zosplatnenie neúčinné a veriteľ nemá právo na zaplatenie celého dlhu naraz.

34. V prejednávanej príhode možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v čl. čl. VI bod 6.9 písm. a) OP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a ktoré boli žalovanému odovzdané, o čom svedčí jeho podpis. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný bol v omeškaní so splátkou splatnou 25.5.2017. Zároveň na účinné zosplatnenie úveru bola splnená ďalšia podmienka, že veriteľ požiadala žalovaného o zaplatenie celej pohľadávky listom zo dňa 28.7.2015, teda do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky 25.8.2017. Žalovaný v konaní namietal, že žalobca nepreukázal, že by doručoval, resp. doručil upozornenie – výzvu na možnosť predčasného zosplatnenia úveru pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru v súlade s ust. § 45 ods. 1 OZ.

35. Žalovaný v rámci svojej obrany v spore, vytykal žalobcovi, že nepredložil doručenkou, svedčiacu o doručení zmieňovaného listu. Žalovaný tým vo svojej podstate poukazoval na neunesenie dôkazného

bremena v spore žalobcom, bez toho však, aby vôbec učinil jeho tvrdenie ohľadne tejto skutočnosti sporným. Podľa citovaného zákonného ustanovenia a interpretačných záverov právnej teórie totiž na kvalifikované popretie tvrdenia protistrany nepostačujú len všeobecné alebo neadresné konštatácie, ale predpokladá jednoznačné vyjadrenie, že určité tvrdenie nie je pravdivé a pokiaľ spornú skutočnosť popierajúci aj vnímal, zároveň s uvedením vlastných tvrdení o nej. Podľa právnej teórie má strana povinnosť predložiť iné skutkové tvrdenie o daných okolnostiach vtedy, ak sú tieto predmetom jej vlastného konania (to čo urobil) alebo vnímania (to čo videl alebo počul). „Účelom právnej úpravy (§ 151 ods. 2 CSP) je vylúčiť dve neželané situácie. Po prvé, aby nedochádzalo k popretiam skutkových tvrdení protistrany en bloc, teda čisto formálne, napr. vyhlásením, že nič z toho, čo tvrdí protistrana nie je pravda. Po druhé, aby strana, ktorá popiera, nemohla prezentovať svoj postoj tak, že si už na pravdivé udalosti nepamätá, ale že protistrana pravdu nemá“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1540s, str. 574). Do druhej z týchto skupín neželaných popretí podľa názoru súdu spadá i hodnotenie dôkaznej situácie žalobcu žalovaným bez jednoznačného odmietnutia jeho tvrdenia. Súd zastáva názor, že kvalifikované popretie tvrdenia žalobcu o doručení písomnosti predpokladalo zo strany žalovaného jasné a určité vyjadrenie, že takúto písomnosť neprevzal. Nakoľko ale žalovaný takýto procesný postoj k tvrdeniu žalobcu o doručení písomnosti zo dňa 28.7.2015 nezaujal, účinne ho nepoprel a následkom toho nastúpila domnienka o jeho nespornosti. Právny predchodca žalobcu preto podľa názoru súdu dodržal všetky podmienky pre platné zosplatnenie úveru, ktorý následne v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpil na žalobcu, ktorý je v spore aktívne vecne legitimovaný.

36. Ďalšou námietkou žalovaný rovnako neúčinne poprel výšku sumy, ktorú uhradil žalovanému na poskytnutý úver. V konaní však nepreukázal ďalšie platby než tie, ktoré vyplývajú z prehľadu splátok, a preto súd považoval za nesporné tvrdenie žalobcu, že žalovaný uhradil spolu 1 120,80 eur, tak ako to vyplýva aj z prehľadu splátok.

37. Súd sa nestotožňuje ani s argumentáciou žalovaného, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C- 42/15 Home Credit Slovakia a.s. c/a C. D., v ktorom SD konštatuje, že článok 10 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 3 písm. m) smernice EP a Rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať tak, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Vzhľadom na uvedené súd skonštatoval, že z dôvodu absencie presnej špecifikácie rozčlenenia splátok úveru na splátky istiny úveru, úrokov z úveru a poplatkov nie je možné konštatovať, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

38. Žalovaný v odpore tiež namietal, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, a preto sú absolútne neplatné. Za najrozpornejšiu považoval odplatu za poskytnutie úveru- sadzbu úrokov, ktorá dosahuje úroveň 24,50%, čo prevyšuje odplatu obvykle požadovanú a finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. K tejto jej argumentácii súd uvádza a dáva za pravdu námietkam žalobcu uvedenými vo vyjadrení k odporu, že tieto námietky sú zmätočné. V súčasnosti platná právna úprava, ale aj právna tradícia, dá sa povedať už od 1. januára 2008 (až na obdobie od 1.6.2014 do 1.9.2014, v ktorom bola v zmysle ust. § 10d nar. vlády č. 87/1995 Z. z. celkom výnimočne čo do obdobia i dôvodov, zavedená regulácia úverového zaťaženia cez úrokový limit odvíjajúci sa od bankového priemeru) opodstatňuje v interpretácii rozhodujúcej právnej úpravy zohľadniť, že miera únosnosti úverového zaťaženia spotrebiteľa je a bola v našom právnom poriadku koncepčne založená na porovnaní „odplaty“ za poskytnutie peňažných prostriedkov v ponímaní úverových nákladov, čo zároveň opodstatňuje záver, že etalónom pre posúdenie ich primeranosti by mali byť obvyklé úverové náklady, a teda v ročnom vyjadrení štatisticky vykazovaný priemer RPMN, a nielen úroky bez ďalších úverových nákladov, ktoré sú i tak v dôsledku predovšetkým kreatívnych produktov nebankových finančných subjektov často len skrytým prostriedkom ďalšieho úverového zaťaženia dlžníka. Pri určení hranice podstatného prevýšenia odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu je s účinnosťou od 1.9.2014 na základe odkazu v novelizovanom ust. § 53

ods. 6 OZ najvyššia prípustná výška odplaty už konkrétne ustanovená vykonávacím predpisom. V súčasnosti platnou úpravou vystavanou na presne stanovenom nákladovom strope sa výška úverového zaťaženia spotrebiteľa v prípade štandardného spotrebiteľského úveru limituje cez rozsah úverových nákladov dvojnásobkom priemernej RPMN. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrťrok 2013 predstavovala priemerná hodnota RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch nad 5 do 10 rokov 18,87%. V prejednávanom prípade RPMN neprekročila dvojnásobok priemernej RPMN 37,74% (2x18,87).

39. Následne súd posúdil správnosť údajov o RPMN v úverovej zmluve z pohľadu, či do celkových úverových nákladov mali byť alebo nie zahrnuté aj inak nesporne dohodnuté a aj platené poplatky za službu poistenia schopnosti splácať úver. Nakoľko podľa explicitnej úpravy v ust. § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, sa poistné do celkových nákladov spojených s úverom, ktorých ročným vyjadrením RPMN prakticky je (písm. i) uvedeného zákonného ustanovenia), zahŕňa len za predpokladu, že spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, prirodzene sa argumentačná pozornosť strán sústredila na otázku dobrovoľnosti pristúpenia žalovanej na poistenie. Okolnosť dobrovoľnosti pristúpenia spotrebiteľa na doplnkovú službu, a to nie len z hľadiska vo formulárovej zmluve deklarovaných dojednaní, ale predovšetkým v materiálnom ponímaní, v spore zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy zaťažuje dodávateľa. V tejto pozícii musí dodávateľ tvrdiť a preukázať skutočnosť odôvodňujúcu záver, že spotrebiteľ mal za rovnakých podmienok reálne na výber aj alternatívu úver bez doplnkovej služby, a že práve v takejto konštelácii na zmluvu upravujúcu druhú (inú) z alternatív pristúpil. To nevyhnutne predpokladá objektivizáciu tiež skutočností, že spotrebiteľ bol o týchto, z pohľadu úverových podmienok rovnocenných alternatívach náležite informovaný, a to spôsobom ktorý pri predpoklade priemerných rozumových schopností spotrebiteľa nepripúšťa vážnejšie pochybnosti o prítomnosti jeho skutočnej vôle pri podpise formulárovej zmluvy aj v tejto jej časti. náhľad preceňujúci význam v zmluve prejavenej vôle, či vyhlásenia spotrebiteľa - o dobrovoľnosti pristúpenia na poistenie nevynímajúc, opomína samotnú podstatu spotrebiteľskej ochrany, spočívajúcu na premise, že spotrebiteľovi nečestné (nevýhodné) podmienky predovšetkým nemožno predkladať a pokiaľ tak dodávateľ urobí, koná nepoctivo a musí byť uzročený s tým, že na takéto neprijateľné podmienky súd neprihliadne bez ohľadu na to, či a do akej miery sa spotrebiteľ tou - ktorou podmienkou zaoberal (pozri rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/11/2021).

40. Žalobca vo svojej argumentácii k tejto otázke vyzdvihol skutočnosť, že žalovaný dobrovoľne, teda slobodne a bez nátlaku zvolil aj základný súbor poistenia schopnosti splácať úver, pričom mesačná výška tohto poistenia predstavovala sumu 3,29 eur. Z uvedeného dôvodu sa náklady na poistenie do celkovej výšky nákladov úveru nezapočítavajú.

41. Súd vykonaným dokazovaním konštatuje, že žalobca nepreukázal dobrovoľnosť uzavretia poistenia úveru zo strany žalovaného. Samotná úverová zmluva upravuje poistenie ako imanentnú (nie alternatívnu) súčasť úverových podmienok. Možnosť uzavrieť zmluvu o úvere bez poistenia neobsahuje ani žiadosť o poskytnutie úveru, ktorá je taktiež vyhotovená na formulári žalobcu. Z uvedeného dôvodu tvrdenie žalobcu, že žalovaný si dobrovoľne, teda slobodne a bez nátlaku zvolil aj základný súbor poistenia schopnosti splácať úver je účelové a zavádzajúce. Žalobca tak nepreukázal dobrovoľnosť pristúpenia na poistenie žalovaným presvedčivou zmluvnou úpravou. Na tom nič nemení ani úprava VOP a OP.

42. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že poistné malo byť započítané do výšky RPMN, ktorá by podľa prepočtu súdu, pri výške úveru 2 000 eur, výške mesačnej splátky 57,29 eur (54 eur výška splátky +3,29 eur poistné), pri počte splátok 72, nepredstavuje RPMN v úverovej zmluve deklarovanú hodnotu 27,43%, ale hodnotu 30,89% a celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť má byť 4 124,88 eur namiesto 3 856,78 eur, ako to prezentuje žalobca vo vyjadrení k odporu. Na prípadnú námietku žalobcu, že táto kalkulačka nie je presná a na výpočet RPMN sa má uviesť matematický vzorec podľa § 19 ods. 1 v prílohe č. 2 ZoSU súd uvádza, že ak by aj tento výpočet pri zadaní relevantných údajov nebol presný, už samotná skutočnosť, že pri výpočte žalobcu nebolo započítané poistné plnenie do celkových nákladov úveru má za následok nesprávnosť RPMN. Z uvedeného dôvodu je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkový v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

43. Súd sa tiež stotožnil s námietkou žalovaného, že zmluva o úvere neobsahovala údaj o celkovej čiastke úveru, ktorú je povinný zaplatiť. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2024, sp. zn. 7Cdo/7/2023 zo záverov ktorého vyplýva, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom do 31.12.2016) je potrebné vykladať tak, že veriteľ je povinný v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť „celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ konkrétnou sumou, inak sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu súd posúdil poskytnutý úver v zmysle 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bezpoplatkový.

44. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žalobe je možné vyhovieť iba čiastočne. Vzhľadom na to, že súd považuje predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2 000 eur, pričom žalovaný uhradil splátky spolu vo výške 1 120,80 eur, súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 879,20 eur (2 000 eur – 1 120,80 eur) a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

45. Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.

46. Podľa § 3 Nariadenia vlády 87/1995 Z.z., výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 879,20 eur od 8.12.2018 do zaplatenia (od dátumu poslednej platby vykonanej žalovaným).

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Súdom priznaný nárok na náhradu trov konania vychádza zo zásady úspechu, a to tak, že čiastočný úspech sa odráža od výšky istiny, ktorej sa žalobca v konaní domáhal a od súdom priznanej výšky istiny, ktorú súd uznal ako opodstatnenú a preukázanú v súlade s právnou úpravou, ktorá súvisí s prejednávateľným nárokom žalobcu. V uvedenej právnej veci žalobca žiadal priznať sumu 2 735,98 eur, z ktorej mu súd priznal sumu 879,20 eur, čo predstavuje 32,13 % a konanie v časti o zaplatenie 1 856,78 eur súd zamietol, čo predstavuje 67,87 %. Z percentuálneho podielu neúspechu žalobcu /67,87%/ sa odráta jeho úspech /32,13%/, čo predstavuje nárok žalobcu na náhradu 35,74 % účelne vynaložených trov konania žalobcu voči žalovanému, ktorý mu súd v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP v spojitosti s § 262 ods. 1 CSP priznal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t.j. zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).